

Η ευκαιρία ενός ευρωπαϊκού κανονισμού οφείλεται στο γεγονός ότι 90 % των εμπορικών ανταλλαγών πραγματοποιούνται στο εσωτερικό της Κοινότητας.

Μέσα στο πλαίσιο αυτό θα μπορούσε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή να ενεργήσει με τρόπο ώστε το νομικό πλαίσιο να συγκροτηθεί με πραγματικό ρεαλιστικό πνεύμα νοουμένου ότι όσο περισσότερο είναι αυτό λεπτομερειακό τόσο μικρότερη θα είναι η δυνατότητα να αναγνωρισθεί στο εξωτερικό και, με άλλη διατύπωση, οι ρυθμίσεις θα χρειαστεί να περιοριστούν στον καθορισμό βασικών αρχών επιδεχομένων γενική αναγνώριση;

(1999/C 325/016)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-3515/98

υποβολή: Amedeo Amadeo (NI) προς την Επιτροπή

(25 Νοεμβρίου 1998)

Θέμα: Παγκοσμιοποίηση και η κοινωνία των πληροφοριών

Σε σχέση με την «ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών: παγκοσμιοποίηση και η κοινωνία των πληροφοριών — η ανάγκη για ενισχυμένο διεθνή συντονισμό» (COM(98)50 τελ.), η Επιτροπή, στο ζήτημα που αφορά την πρόσβαση στο εμπόριο, αναφέρεται σε ένα σημαντικό εμπόδιο που είναι το υψηλό κόστος των τηλεπικοινωνιών, αν και αναγνωρίζει ότι ήδη έχουν σημειωθεί αισθητές μειώσεις τιμών που οφείλονται στον περιορισμό του κόστους και στην αύξηση του ανταγωνισμού.

Αναγνωρίζοντας ότι δεν είναι καθήκον των αρχών να ρυθμίζουν τις τιμές, οι οποίες πρέπει να αφεθούν στο παιχνίδι του ελεύθερου ανταγωνισμού, θα μπορούσε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή να ενεργήσει έτσι ώστε να διασφαλισθεί η προστασία των αρχών διαφάνειας (στις οποίες συμπεριλαμβάνεται, μεταξύ άλλων, η δυνατότητα σύγκρισης, κόστους και παροχών) και των διατάξεων που αφορούν τον ανταγωνισμό και τις δεσπόζουσες θέσεις;

Κοινή απάντηση

**του κ. Bangemann εξ ονόματος της Επιτροπής
στις γραπτές ερωτήσεις E-3514/98 και E-3515/98**

(12 Ιανουαρίου 1999)

Σε όλες τις αγορές είναι απαραίτητη η ύπαρξη «κανόνων παιχνιδιού» ούτως ώστε να λειτουργούν εύρυθμα. Η αγορά ηλεκτρονικών δεν αποτελεί εξαίρεση. Ένα σαφές και σταθερό κανονιστικό περιβάλλον θα επιτρέψει στις επιχειρήσεις να εκμεταλλευτούν τις νέες εμπορικές δυνατότητες και να οικοδομήσουν την εμπιστοσύνη των καταναλωτών στο νέο αυτό μέσον. Κατ' αρχήν, δεν πρέπει να υφίστανται διακρίσεις μεταξύ των καθεστώτων που διέπουν τις εμπορικές δραστηριότητες με ή χωρίς ηλεκτρονικά μέσα (off line και on line). Οι δημόσιες αρχές πρέπει να καταργήσουν ή να εκσυγχρονίσουν τους παλαιούς κανόνες -στις περιπτώσεις όπου αυτοί δημιουργούν αδικαιολόγητα προσκόμματα στις επιχειρηματικές δραστηριότητες- και να θεσπίσουν νέους κανόνες στις περιπτώσεις όπου η ύπαρξη νομικών κενών δημιουργεί αβεβαιότητες. Οι κυβερνήσεις, εξάλλου, πρέπει να αναγνωρίσουν ότι όπου αποδεικνύεται αποτελεσματική η ύπαρξη αυτοδεσμευτικών κωδικών συμπεριφοράς ή τεχνολογικών λύσεων, από τις επιχειρήσεις και τους χρήστες, είναι ίσως αχρεία στη η θέσπιση κανονιστικών διατάξεων.

Σε μια παγκόσμια ηλεκτρονική αγορά όπου οι υπηρεσίες δεν εμποδίζονται από σύνορα, οι εθνικοί ή οι περιφερειακοί κανόνες δεν μπορούν πλέον να θεσπίζονται μεμονωμένα, εάν θέλουμε να εφαρμοστούν ορθά στην πράξη. Παρομοίως, οι ασύμβατοι εθνικοί κανόνες δημιουργούν αβεβαιότητα. Ο χωρίς σύνορα χαρακτήρας του Διαδικτύου (Internet) έχει ως αποτέλεσμα ότι κάθε εσωτερική λύση στο πλαίσιο της Κοινότητας πρέπει να λαμβάνει υπόψη την παγκόσμια αυτή διάσταση. Σήμερα, το 90 % του εμπορίου στην Κοινότητα είναι ενδοκοινοτικό. Ωστόσο, η αύξηση του ηλεκτρονικού εμπορίου ενδέχεται να προκαλέσει αύξηση του ποσοστού του εξωκοινοτικού εμπορίου. Οι καταναλωτές θα βρίσκουν ολοένα και ευκολότερη την πραγματοποίηση ηλεκτρονικών αγοραστικών πράξεων από ξένους προμηθευτές. Το γεγονός αυτό υπογραμμίζει την ανάγκη να διαμορφωθεί μία συναίνεση όσον αφορά τις ακολουθητέες κατευθυντήριες γραμμές, σε παγκόσμιο επίπεδο, όπως υπογραμμίζεται στην σχετική με την παγκοσμιοποίηση και την κοινωνία της πληροφορίας ⁽¹⁾ ανακοίνωση.

Αυτό δεν σημαίνει ότι η διασφάλιση της εσωτερικής αγοράς ηλεκτρονικού εμπορίου αποτελεί δευτερεύοντα στόχο: η επίλυση των διεθνών προβλημάτων στην εξασφάλιση της ελεύθερης διακίνησης πληροφοριών στις εσωτερικές αγορές της Κοινότητας αποτελεί μία ισχυρή βάση συζητήσεων σε υπερεθνικό επίπεδο.

Η ανάγκη να ληφθεί υπόψη η παγκόσμια διάσταση στην διαδικασία διαμόρφωσης πολιτικών είναι ήδη εμφανής στην Κοινότητα. Λόγω χάριν, ακόμα και όταν υφίστανται διεθνείς κατευθυντήριες γραμμές, όπως οι κατευθυντήριες γραμμές του Οργανισμού για την Οικονομική Συνεργασία και την Ανάπτυξη (ΟΟΣΑ) ενδέχεται να απαιτείται πανευρωπαϊκή κλίμακα κανονιστική παρέμβαση για την κάλυψη των τυχόν χασμάτων ή για την εξασφάλιση υψηλότερου επιπέδου προστασίας. Από την άλλη πλευρά, η προτεινόμενη οδηγία με τις ηλεκτρονικές υπογραφές ⁽²⁾ προβλέπει την διαμόρφωση μηχανισμών συνεργασίας με τις τρίτες χώρες, ούτως ώστε, να εξασφαλιστεί η αμοιβαία αναγνώριση των πιστοποιητικών, υπό αυστηρά καθορισμένους όρους.